

HUKUKİ AÇIDAN MARKA VE MARKA HAKKI

Eyüp Can KARACA*

Özet

Marka kavramına hukuki zemin hazırlayan “Sınai Hak” kavramının kullanımı 19.yy sonlarında Sanayi Devrimi ile birlikte başlamış olup bu hakların savunulmasına ve korunmasına duyulan ihtiyaç nedeniyle o günün şartlarında bir düzenleme yapılmasına karar verilmiştir. Bu alandaki ilk düzenleme Patent Kanunu’dur. Türkiye’de sınai haklarla ilgili işlemleri uzun bir süre (1994 yılına kadar) Sanayi ve Ticaret Bakanlığı yürütmüştür. Ancak bu işlemlerin uzmanlaşma gerektirmesi nedeniyle 1994 yılında yeni bir karar alınarak 544 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Türk Patent Enstitüsü’nün (TPE) kurulmasına karar verilmiştir. Marka hakkı, hukuki açıdan sahibinin izni olmadan markanın kullanılmasının önlenmesine yarayan ve aynı etkileri olan mutlak bir haktır. Mutlak haklar; herkes tarafından ihlal edilmeye müsait olan, dolayısıyla da hak sahibinin, ihlal eden herkese karşı ileri sürebileceği, hakkına riayet edilmesini talep edebileceği haklardandır. Özellikle marka hakkı, gayri maddi mallar üzerinde iddia edilebilen mutlak haklardan olup herkesin kullanımına açık olan bir işaret seçerek kendisini sicile tescil ettiren kişinin inhisarına bırakılmakta ve onun üzerinden de herkese karşı ileri sürülebilen ve herkesçe uyulmasını zorunlu kılan mutlak bir hak oluşmaktadır. Bu çalışmada marka kavramının kavramsal ve hukuki açıdan çerçevesi ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Marka, Patent, Marka Hukuku,

* Avukat, İstanbul Barosu

MARKA KAVRAMI

Marka Kavramının Hukuki Gelişimi

Marka kavramına hukuki zemin hazırlayan “Sınai Hak” kavramının kullanımı 19.yy sonlarında Sanayi Devrimi ile birlikte başlamış olup bu hakların savunulmasına ve korunmasına duyulan ihtiyaç nedeniyle o günün şartlarında bir düzenleme yapılmasına karar verilmiştir. Bu alandaki ilk düzenleme Patent Kanunu¹’dur. Ancak sınai hakların korunması sadece belli bir bölge ya da ülkeyle sınırlı olması halinde işlevsiz kalacağından 1883 yılında bu problemin çözümüne yönelik olarak uluslararası bir girişimde bulunulmuş ve Paris Sözleşmesi² imzalanmıştır. Türkiye bu sözleşmeye 1925 yılında katılmıştır³.

Marka kavramı ve bu kavramla ilgili yaptırımlarda bugün tüm Dünya’da ortak kabul gören “Dünya Fikri Haklar Örgütü⁴” 1967 yılında kurulmuş bir yapı olup 1974 yılından bu yana da Birleşmiş Milletler bünyesinde faaliyet göstermektedir. Türkiye bu örgüte 1975 yılında katılmış olup uluslararası hukuk açısından bu örgütün kararları ülkemiz içinde bağlayıcı olmaktadır.

Türkiye’de marka kavramının hukuki zemini daha Osmanlı devletinde atılmıştır. Bu konudaki ilk düzenleme 1888 yılında düzenlenen “Alameti Farika Nizamnamesi”dir. Bu nizamname Türkiye Cumhuriyeti tarafından 1965 yılında 551 Sayılı Markalar Kanunu devreye sokulduktan sonra yürürlükten kaldırılmıştır⁵. Ancak zaman içinde 551 Sayılı Markalar Kanunu da Türkiye’nin bu konudaki ihtiyaçlarına cevap vermemeye başlamıştır. Ayrıca Türkiye’nin üye olduğu Avrupa Topluluğu ve 1963 yılında imzalanan Ankara Anlaşması’nın yanı sıra Gümrük Birliği tam üyelik sürecinin de etkisiyle fikri ve sınai haklar konusunda yeni düzenlemelere ihtiyaç duyulmuştur.⁶ Bu ihtiyaç neticesinde Bakanlar Kurulu tarafından 1995 yılında, 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun

¹ SOYAK, Aklan: “Fikri ve Sınai Mülkiyet Haklarının Tanımı ve Tarihsel Gelişimi”, www.bilgiyönetimi.org (Erişim 29.05.2015)

² TEKİNALP, Ünal: Fikri Mülkiyet Hukuku (İstanbul, 2004), s. 71;

³ DİRİKKAN, Hanife: “Tescilli markayı Kullanma Külfeti”, Oğuz İmregüne Armağan (İstanbul, 1998), s. 220.

⁴ MERAN, Necati: Marka Hakları ve Korunması (Ankara, 2004), s. 20

⁵ Haydar ARSEVEN: Nazari ve Tatbiki Alameti Farika Hukuku (İstanbul, 1951), s.4.

⁶ YAZICI İNAN, Ela: “Development of The Industrial Property Rights: The EC Point of View”, TPE, Avrupa Patent Sistemi ve Türkiye Konulu Sempozyum (İstanbul, 2001), s.43.

Hükmünde Kararname⁷ yayımlanmıştır. Aynı yıl konuyla ilgili olarak, 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında KHK'nin uygulama şeklini gösteren bir de yönetmelik çıkarılmıştır⁸. Ancak bu yönetmelik de yeterli olmadığından 26.6.2004 tarihinde yeni bir yönetmelik yürürlüğe sokulmuştur.

Türkiye’de sınai haklarla ilgili işlemleri uzun bir süre (1994 yılına kadar) Sanayi ve Ticaret Bakanlığı yürütmüştür. Ancak bu işlemlerin uzmanlaşma gerektirmesi nedeniyle 1994 yılında yeni bir karar alınarak 544 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Türk Patent Enstitüsü’nün (TPE) kurulmasına karar verilmiştir. Bu kurum şuan da 5000 sayılı “Türk Patent Enstitüsü Kurulu ve Görevleri Hakkında Kanuna” göre hareket etmektedir. TPE markanın ve sınai hakların gelişimini şu şekilde anlatır:⁹

“Ülkemizde sınai mülkiyet alanındaki Avrupa ile benzer hukuki düzenlemeler, 1870’li yıllara kadar uzanmaktadır. 1871 tarihli "Eşya-i Ticariyeye Mahsus Alamet-i Farikalara Dair Nizamname" ve 1879 tarihli "İhtira Beratı Kanunu" marka ve patent konularında ülkemizdeki yasal korumanın temelini teşkil etmektedir. Bu düzenlemeler ile Türkiye, sınai mülkiyet haklarında koruma sağlayan ülkeler arasında ilk sıralarda yer almaktadır. Cumhuriyetin ilk yıllarında da sınai mülkiyet haklarının korunmasına önem verilmiş ve "Sınai Mülkiyetin Korunması için Uluslararası Bir Birlik Oluşturulması Hakkındaki Paris Sözleşmesi'ne 1925 yılında katılım sağlanmıştır. 1965 yılında 551 sayılı "Marka Kanunu"nun yürürlüğe girmesi ve 1976 yılında "Dünya Fikri Mülkiyet Teşkilatı (WIPO) Kuruluş Anlaşması"na katılım, Türkiye’de sınai mülkiyet hakları koruması alanındaki önemli adımlar arasında yer almaktadır. 24 Haziran 1994 tarihinde, 544 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığına bağlı, idari ve mali özerkliğe sahip Türk Patent Enstitüsü'nün (TPE) kurulması, sınai mülkiyet hakları alanında bir dönüm noktası olmuştur. 544 Sayılı KHK'nin günümüz koşullarına uyumlu hale getirilmesi ve kanunlaştırılması amacıyla 19 Kasım 2003 tarihinde "5000

⁷ Resmi Gazete 27.06.1995 S.22326.

⁸ 06.03.1995 Tarih ve 1/95 Sayılı Karar, Ek 8.

⁹ www.tpe.gov.tr

Sayıli Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun” yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.”

Kavram Olarak Marka

Marka kavramı, Türk Dil Kurumu sözlüğünde “*Bir mal, hizmet ya da kurumu tanıtmaya ve benzerlerinden ayırmaya yarayan tescil edilmiş özel ad, kısaltma veya işaret*” olarak geçmektedir¹⁰. Markalar konusunda yürürlükte olan Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname’nin 5. maddesine göre ise marka, bir teşebbüsün mal veya hizmetlerini bir başka teşebbüsün mal veya hizmetlerinden ayırt etmeyi sağlaması koşuluyla, kişi adları dahil özellikle sözcükler, şekiller, harfler, sayılar malların biçimi veya ambalajları gibi çizimle görüntülenebilen veya benzer biçimde ifade edilebilen, baskı yoluyla yayınlanabilen ve çoğaltılabilen her türlü işaretler olarak ifade edilmektedir.

Marka konusunda kanunda geçen tanımlamaları incelemeden önce çeşitli kaynaklarda geçen ifadelere bakmakta fayda vardır. Marka bir tanıma göre “*bir nesnenin ve özellikle ticari malların, emtianın tanıtılmasına, benzerlerinden ayırt edilmesine yarayan işaretlerdir.*”¹¹ Bir başka yerde ise “*bir teşebbüsün mal ve hizmetlerini başka teşebbüsün mal ve hizmetlerinden ayırt etmeyi sağlaması koşuluyla kullanılan her türlü işaret*” denilmektedir.¹² Markayla ilgili diğer bazı örnek tanımlarda şunlardır. “*Marka kendiliğinden bir ticari değer olup sınai mülkiyet haklarından birini oluşturmaktadır.*”¹³ “*Marka üzerine konulduğu eşyanın ya da hizmetin belli bir işletmeye ait olduğunu gösteren veya eşyayı ya da hizmeti piyasadaki benzerlerinden ayırt etmeye yarayan tanıma ve ayırt etme işaretidir.*”¹⁴ “*Marka bir mamulün diğerinden ayırımı ve teşhisine yarayan bir işarettir ve üzerinde bulunduğu emtianın muayyen bir işletmeye aidiyetini belirtir.*”¹⁵

Marka konusunda tanımlamalarla ilgili her ne kadar benzer bir tanım var gibi görünse de özellikle 556 sayılı KHK’de doğrudan bir marka tanımı yapılmamaktadır.¹⁶ Tanım

¹⁰ www.tdk.gov.tr

¹¹ DÖNMEZ İrfan: Markalar ve Haksız Rekabet Davaları (İstanbul, 1992), s. 1.

¹² TEKİNALP, Ünal: Fikri Mülkiyet Hukuku, 3.bası, 2004, s.339;

¹³ CAMCI Ömer, Haksız Rekabet Davaları (İstanbul, 2001), s. 127

¹⁴ Dilek CENGİZ: Türk Hukukunda İktibas ve İltibas Suretiyle Marka Hakkına Tecavüz (İstanbul, 1995), s.1.

¹⁵ EDGÜ Ekrem: “Markalar”, İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Dergisi, I (İstanbul, 1973), s. 179-185.

¹⁶ Hakan KARAN ve Mehmet KILIÇ, Markaların Korunması, 556 Sayılı KHK Şerhi ve İlgili Mevzuat (Ankara, 2004), s.34. 29

yapılmaması kimi hukukçular tarafından yeni marka kullanımlarına kısıtlama getirmeme isteği olarak ifade edilir. Örnek olarak bir yorum şu şekildedir: “*Bu madde ile uluslararası uygulamalara paralel olarak marka kavramına sınırlama getirilmemiş ve marka kavramının doğrudan tanımlanmasından kaçınılmış, markanın kapsayacağı işaretler ele alınarak yeni marka kullanım şekillerinin kapsam dışı kalması önlenmiştir.*”¹⁷ Markanın kullanım şekillerine kısıt getirmemek özellikle dijital imkânların çoğalması ile daha da iyi anlaşılmıştır.

Bu tanımlardan da anlaşılacağı üzere, marka olarak kullanılacak işaret, bir işletmenin mal veya hizmetlerini diğerlerinden ayırt etmeli ve bu ayrımı sağlayacak şekilde de her türlü kişi adları, sözcükler, şekiller, resimler, logolar, harfler, sayılar, malların veya ambalajların biçimi, üç boyutlu şekiller, renkler, kokular marka olarak kullanılabilir. ¹⁸

Hukuki Açıdan Marka ve Marka Hakkı

Marka hakkı, hukuki açıdan sahibinin izni olmadan markanın kullanılmasının önlenmesine yarayan ve aynı etkileri olan mutlak bir haktır¹⁹. Mutlak haklar; herkes tarafından ihlal edilmeye müsait olan, dolayısıyla da hak sahibinin, ihlal eden herkese karşı ileri sürebileceği, hakkına riayet edilmesini talep edebileceği haklardandır.²⁰ Mutlak haklar üç farklı konuda söz konusu olabilmektedir. Bunlardan ilki şahıslardır, diğerleri ise maddi ve gayri maddi mallar olarak geçmektedir. Özellikle marka hakkı, gayri maddi mallar üzerinde iddia edilebilen mutlak haklardan olup herkesin kullanımına açık olan bir işaret seçerek kendisini sicile tescil ettiren kişinin inhisarına bırakılmakta ve onun üzerinden de herkese karşı ileri sürülebilen ve herkesçe uyulmasını zorunlu kılan mutlak bir hak oluşmaktadır.²¹

Türk hukukuna göre marka üzerinde iddia edilecek hak; parayla ölçülebilen, miras yoluyla iktisap edilebilen, devri ve dolayısıyla da rehnedilmesi ve haczedilmesi caiz, herkese karşı dermeyeran edilebilen mutlak bir hak olarak geçmektedir.²² Marka hakkı doğal olarak sahibi olan kişi veya kuruma markayı kullanmada, markadan yararlanmada ve marka

¹⁷ KARAHAN, Sami: Marka Hukukunda Hükümsüzlük Davaları (Konya, 2004), s.14

¹⁸ YASAMAN, Hamdi: “Marka Hakkının Niteliği ve Tanınmış Markalar Hakkında”, Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2, İstanbul 2004, s.153

¹⁹ TEKİNALP, Ünal: Fikri Mülkiyet Hukuku, 3.bası, 2004, s.21.

²⁰ ERTAŞ, Şeref: Eşya Hukuku, 4. baskı, Ankara 2002, s.4.

²¹ KARAN, Hakan; KILIÇ, Mehmet: Markaların Korunması- 556 sayılı KHK Şerhi ve İlgili Mevzuat, Ankara 2004.

²² KARAYALÇIN, Yaşar, “Ticaret Hukuku Dersleri-I. Giriş Ticari İşletme”, 3.baskı, Ankara 1968, s.412

üzerinde tasarrufta bulunmada inhisari haklar ve yetkiler sağlamaktadır.⁶ Konuyla ilgili Yargıtay kararları da bu şekilde demektir. Örnek olarak bir Yargıtay kararında, “*marka hakkının hukuki işlemlere konu olup olamayacağına gelince; gayri maddi mallar üzerindeki marka hakkı mutlak haklardan olup, taşıdığı ekonomik değerden ötürü şirket malvarlığına dahildir. Ayrıca Marka hakkı çeşitli hukuki işlemlere de konu oluşturabilir*” denilmektedir.²³

Markayla ilgili tanımların birçoğu özellikle işaretler üzerinde yoğunlaşmaktadır. Dolayısıyla da hukuki tartışma ve yorumlarda markanın özellikle işaretlerle sınırlandıktan sonra kullanım şekline bakılması şeklinde bir yöntem tercih edilir. 556 sayılı sayılı KHK’de özellikle markanın içereceği işaretler 5. maddede “*Marka, bir teşebbüsün mal veya hizmetlerini bir başka teşebbüsün mal veya hizmetlerinden ayırt etmeyi sağlaması koşulu ile kişi adları dahil, özellikle sözcükler, şekiller, harfler, sayılar, malların biçimi ve ambalajları gibi çizimle görüntülenebilen veya benzer biçimde ifade edilebilen, baskı yolu ile yayınlanabilen ve çoğaltılabilen her türlü işaretleri içerir*” şeklinde ifade edilmektedir.

Marka Konusunda Bazı Hukuki Yaklaşımlar

551 Sayılı Markalar Kanunu *harflerin ve sayıların* tek başına marka olarak tescil edilemeyeceğini belirtirken (m.4/1.c) 556 sayılı KHK ile bu sınırlama kaldırılmıştır. Örneğin IBM, BMW, KFC gibi markalar kendi isimlerini bu şekilde tescil etme imkânına kavuşmuşlardır. Ayrıca KHK 5. maddesinde geçen şekil ifadesi “*çizimleri, resimleri, simgeleri, amblemleri; somut, çizgi veya renkler ile anlatımları, sözcük, resim, grafik ve renk karışımı veya bileşimi düzenlemeleri ve kompozisyonları*”²⁴ ve bunların yanı sıra “*tasarımları, desenleri, geometrik şekilleri, grafikleri ve fotoğrafları*”²⁵ da ifade etmektedir.

Dolayısıyla KHK ile marka olabilecek işaretlerin kapsamı genişlemiş görünmektedir. Grafikler, tasarımlar, kişi adları, sözcükler, harfler, sayılar, logolar, malların ve ambalajların biçimleri, birkaç sözcükten oluşan sloganlar, sözcük şekil bileşimleri, üç boyutlu biçimler, kısa melodiler, renkler de işaret kavramı kapsamına alınmıştır.

²³ Yargıtay 11. HD, 9.4.2001, E.2001/844, K.2001/3429,

²⁴ KARAN Gülay: WIPO tahkim ve Uzlaştırma Merkezi İdari Panel Kararı (Dava no. D.2002-0001), Ankara Barosu Fikri Mülkiyet ve Rekabet Hukuku Dergisi, sayı III (Ankara, 2002) s.141-153.

²⁵ KARAN Hakan ve Mehmet KILIÇ, Markaların Korunması, 556 Sayılı KHK Şerhi ve İlgili Mevzuat (Ankara, 2004), s.35

556 sayılı KHK ile marka olarak malların ve ambalajların biçimi de tescil edilebilmektedir. Örneğin coca-cola şişesi bu şekilde tescilli bir markadır.²⁶ Konuyla ilgili Yargıtay’ın örnek kararı ise şöyle demektedir “*Yabancı sigara mamulünün ambalajında kullanılan, dikdörtgen biçiminde üst yarından sonra kapaklı şeklin ayırt edici niteliği vardır.*”²⁷

Ambalajlar konusunda bir tescil söz konusu olmakla birlikte renkler konusunda aynı yaklaşım yoktur. Özellikle renklerin marka olarak tescil edilip edilmeyeceği hakkında KHK’de açık bir düzenleme yapılmamaktadır. Ayrıca renklerin marka olup olmayacağı konusunda bir düzenleme yapılmamasının nedeni 89/104 Sayılı Yönergenin 2. maddesinde de bu konuda bir düzenleme olmamasına bağlanmaktadır.²⁸ Ticaretle Bağlantılı Fikri Mülkiyet Anlaşması (TRIPS) madde 15’de de markayı oluşturabilecek işaretler düzenlenmiş, renk bileşenleri de bu hükümde yer almıştır.²⁹ Ancak bu konuda da bir renk, herhangi bir şekille birlikte ayırt edici nitelik kazanırsa marka olarak tescil edilebileceği kabul edilmektedir. Rengin herhangi bir soyut şekille birlikte tescil edilebilmesinde de ayırt edicilik özelliği rol oynamaktadır.³⁰ Bu konuda ayrıca Yargıtay tarafından “*renklerin bağımsız olarak marka tesciline konu olmaları mümkün değildir*” hükmü bulunmaktadır.³¹

Marka konusunda tercih edilen bir diğer konu ise kişi adlarının, ad ve soyadı ile birlikte veya ayırt edici niteliği varsa sadece ön adı ile marka olarak tescil ettirilebilmesidir. Örneğin Dr. Oetker, Koç, Sabancı, Adil Işık vb. markalar bu şekilde tescil ettirilmiş örneklerdendir. İşletme adı ve ticaret unvanının yanında müstear adlarda bu şekilde tescillenebilir. Örneğin “Minik Serçe” lakabı vb. marka olarak tescil ettirilebilmektedir.³²

556 sayılı KHK’de ayrıca sözcüklerin de marka olarak tescil edilebileceği hükme bağlanmıştır. Sözcüklerin kapsamı geniş tutularak motolar, sloganlar ve alan adları da bu grupta tescil edilmektedir. Örneğin www.ito.org.tr bu şekilde tescilli markadır. Yargıtay bu konuyla ilgili örnek bir karar da şöyle demektedir, “*İngilizce sözcüklerden oluşan –*

²⁶ ARKAN Sabih: Marka, Cilt I, s. 42

²⁷ Yargıtay 11.HD T.12.11.1999, 1999/6866E 1999/9075K

²⁸ ARKAN Sabih: Marka, Cilt I, s. 40

²⁹ Decision of European Court of Justice, C-104/101, “www.cria.eu.int”;

³⁰ ŞENOCAK Kemal: ‘Soyut Renk Markaları’, Turgut Kalpsüz’e Armağan (Ankara, 2003), s.55.

³¹ Yargıtay 11.HD T.10.3.1997, 1996/8650E 1997/1586K

³² ŞENOCAK Kemal: ‘Soyut Renk Markaları’, Turgut Kalpsüz’e Armağan (Ankara, 2003), s.55.

become what you are - ibaresi marka olarak bir anlam taşımakta olup, ayırt edici niteliği bulunmaktadır.”³³

KHK 5. madde kapsamına *kokular, sesler ve melodiler de* girmektedir. Ancak özellikle melodiler çeşitli şekillerde ifade edilebilmekle birlikte özellikle ses ve kokunun marka olarak tescil edilebilmeleri hukuken mümkün olduğu halde pratikte pek mümkün olmamaktadır. Kararnameye giren diğer bir konuda üç boyutlu işaretlerdir. Ancak KHK’de üç boyutlu işaretlerden doğrudan bahsedilmemektedir. Buna karşın yönetmeliğin 4. maddesindeki şekil tanımında, iki boyutlu şekiller veya marka niteliği taşıyan malın kendisini göstermeyen KHK’nın diğer hükümlerine uygun üç boyutlu şekiller denilerek düzenleme yapılmaktadır. Ancak üç boyutlu bir işaretin marka olarak tescil edilebilmesi için işaretin iki boyutlu çiziminin yapılması gerekmektedir. KHK 5. maddesindeki markanın çizimle görüntülenebilmesi koşulu ancak bu şekilde sağlanabilmektedir.³⁴ Konuyla ilgili genel olarak “5. madde geniş yorumlanmalı, marka sahipleri mal veya hizmetlerini ayırt etmek için her ne simge kullanmış olurlarsa olsunlar, bunlar KHK anlamında markanın birer parçası sayılmalıdırlar; yeter ki bunlar insanların sahip oldukları beş duyu organı yardımıyla algılanabilsinler. Örneğin, ses, tat veya kokudan oluşan simgeler de bu manada birer işaret olabilirler” denilmektedir.³⁵

KHK 5. maddesinden açıkça anlaşılabilceği gibi marka konusunda ayırt edicilik³⁶ temel koşul olarak sunulmaktadır.³⁷ Marka konusunda ayırt edici olmanın yanında önemli olan bir diğer konu da ilgili işaretin çizimle görüntülenebilmesi veya benzer şekilde ifade edilebilmesi şartıdır. Ancak ayırt edici nitelik, markanın tescilinden önce kazanılmış olmalıdır. Buna karşın ayırt edicilik niteliğinin tescille birlikte de kazanılabileceği, dolayısıyla da tescil için şart olmadığı görüşünde olanlar da bulunmaktadır.³⁸

³³ Yargıtay 11. HD T.20.11.2000, 2000/7674E 2000/9346K

³⁴ Sabih ARKAN: Marka, Cilt I, s. 42

³⁵ KARAN Hakan ve Mehmet KILIÇ, Markaların Korunması, 556 Sayılı KHK Şerhi ve İlgili Mevzuat (Ankara, 2004), s.30

³⁶ Avrupa Topluluğu Marka Yönergesi ve Tüzüğü’nde de marka konusunda temel şart olarak ayırt edicilik ve çizimle görüntülenebilme olması gerektiği belirtilmektedir.

³⁷ ARKAN Sabih: Marka, Cilt I, s. 37; OYTAÇ Kutlu: Markalar Hukuku, (Ankara, 2002), s. 23; TEKİNALP, Ünal: Fikri Mülkiyet Hukuku, 3.bası, 2004, s.333

³⁸ NOYAN Erdal: Marka Hukuku (Ankara, 2004), s.123.

KAYNAKÇA

ARKAN Sabih: Marka, Cilt I

CAMCI Ömer, Haksız Rekabet Davaları (İstanbul, 2001)

Decision of European Cort of Justice, C-104/101, “www.cria.eu.int”;

Dilek CENGİZ: Türk Hukukunda İktibas ve İltibas Suretiyle Marka Hakkına Tecavüz (İstanbul, 1995)

DİRİKKAN, Hanife: “Tescilli markayı Kullanma Külfeti”, Oğuz İmregüne Armağan (İstanbul, 1998)

DÖNMEZ İrfan: Markalar ve Haksız Rekabet Davaları (İstanbul, 1992)

EDGÜ Ekrem: “Markalar”, İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Dergisi, I (İstanbul, 1973)

ERTAŞ, Şeref: Eşya Hukuku, 4. baskı, Ankara 2002

Haydar ARSEVEN: Nazari ve Tatbiki Alamenti Farika Hukuku (İstanbul, 1951)

KARAHAN, Sami: Marka Hukukunda Hükümsüzlük Davaları (Konya, 2004)

KARAN Gülay: WIPO tahkim ve Uzlaştırma Merkezi İdari Panel Kararı (Dava no. D.2002-0001), Ankara Barosu Fikri Mülkiyet ve Rekabet Hukuku Dergisi, sayı III (Ankara, 2002)

KARAN Hakan ve Mehmet KILIÇ, Markaların Korunması, 556 Sayılı KHK Şerhi ve İlgili Mevzuat (Ankara, 2004)

KARAYALÇIN, Yaşar, “Ticaret Hukuku Dersleri-I. Giriş Ticari İşletme”, 3.baskı, Ankara 1968

MERAN, Necati: Marka Hakları ve Korunması (Ankara, 2004)

NOYAN Erdal: Marka Hukuku (Ankara, 2004)

OYTAÇ Kutlu: Markalar Hukuku, (Ankara, 2002)

SOYAK, Aklan: “Fikri ve Sınai Mülkiyet Haklarının Tanımı ve Tarihsel Gelişimi”, www.bilgiyönetimi.org (Erişim 29.05.2015)

ŞENOCAK Kemal: ‘Soyut Renk Markaları’, Turgut Kalpsüz’e Armağan (Ankara, 2003),

TEKİNALP, Ünal: Fikri Mülkiyet Hukuku (İstanbul, 2004)

YASAMAN, Hamdi: “Marka Hakkının Niteliği ve Tanınmış Markalar Hakkında”, Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2, İstanbul 2004

YAZICI İNAN, Ela: “Development of The Industrial Property Rights: The EC Point of View”, TPE, Avrupa Patent Sistemi ve Türkiye Konulu Sempozyum (İstanbul, 2001)

Yargıtay Kararı 11. HD T.20.11.2000, 2000/7674E 2000/9346K

Yargıtay Kararı 11. HD, 9.4.2001, E.2001/844, K.2001/3429,

Yargıtay Kararı 11.HD T.10.3.1997, 1996/8650E 1997/1586K

Yargıtay Kararı 11.HD T.12.11.1999, 1999/6866E 1999/9075K

Bakanlar Kurulu 06.03.1995 Tarih ve 1/95 Sayılı Karar, Ek 8.

Resmi Gazete 27.06.1995 S.22326.

www.tdk.gov.tr

www.tpe.gov.tr